

Elizaveta Tyrnova, V4.A

(OČJ - I. kategorie, 2. místo)

Za tohle ti patří dík

Býváme smutní, přestože jsme šťastni. Risknu, že nebudu originální. Většinou nevnímáme, kolik toho bychom si měli vážit, dokud to neztratíme. Proč? Možná proto, že si na svůj dar zvykneme a vnímáme ho jako samozřejmost. Jiná chyba je, když si ceníme něco, co za to nestojí.

Pokud ráno vstáváte natěšeni na nový den, jste ti největší šťastlivci. Jestli vůbec vstáváte a jste zdraví, váš život je ve vašich rukou a můžete ho kdykoliv změnit. Máte-li pitnou vodu a možnost zaplnit svůj žaludek, jste na tom lépe než většina obyvatelů Afriky. V případě, že máte aspoň jediného přítele nebo příbuzného, nikdy nebudete sami, protože vzpomínky zůstávají na celý život.

Tohle všechno jsem tušila, ale nevěděla jsem o tom. Možná vás to taky někdy napadlo, anebo s tím naprosto nesouhlasíte. Máte možnost si vybrat. Pak jsem našla jednu knížku. Nic moc jsem o ní nevěděla, vypadala docela obyčejně, dokonce trochu dětsky. Neměla víc než sto stránek. K tomu obsahovala obrázky. Hodně krásných obrázků. V těch krátkých, ale podle mě pravdivých textech jsem našla trochu víc než v obyčejných knihách jako je Harry Potter a tak dál. Neříkám, že výše uvedená kniha je špatná, jen neobsahuje tolik smyslu jako ta, o které mluvím.

Když jsem ji dočetla, nemohla mě napadnout jiná myšlenka, než toto prosté a nicneznamenající poděkování. Za tohle ti patří dík, Antoine de Saint-Exupéry. Za svět, který jsi stvořil, byť možná jen pro mě tolik znamená. Ale stejně ti děkuji za Malého prince a budu se snažit nezapomenout na zavřené a otevřené hroznýše.